

лътъ ся явилъ въ националното събрание и казалъ, че войскитъ сж повикани въ Парижъ; обѣщалъ на моментъ да пригласи Неккеръ въ министерството, и молилъ представителитъ на нацията да успокоятъ вълнението въ столицата. На 16-ий, депутация отъ националното събрание ся отправила въ Парижъ, тя била приета съ въсторгъ и предала на гражданитъ кралското намѣрение; парижанитъ ся тѣй въодушевели, че на сжщия часъ безъ всякакви формалности, единодушно назначили за свой меръ президента на националното събрание, Бали, — а генерала Лафайета — началникъ на националната гвардия. Презъ нощта, отъ 16-й къмъ 17-й, цвѣтътъ на аристократическата партия, подъ предводителството на графътъ Артуа и принцътъ Конде, отправилъ се задъ граница, като подавалъ първъ сигналъ за откривание дългъ рѣдъ емиграцій. На 17-ий юний кралътъ ся причестилъ съ св. тайни, направилъ завѣщанието си и отишълъ въ Парижъ подъ покровителството на Бали и други популярни депутати. Пѣтуванието станало благополучно, кралътъ и парижанитъ сж примирили, но върховната власть ся показала на кралътъ безвъзвратно изгубена. Тя минала въ рѣцетъ на националното събрание, което било длъжно въ значителна стѣпень да е раздѣли съ градското управление на Парижъ и съ националната гвардия.

Парижскитъ събития ся отзовали съ изумителна скоростъ и съ неотразима сила по всичкитъ краища на французското кралство. Въ течение на нѣколко дѣня, отъ лицето на зем-